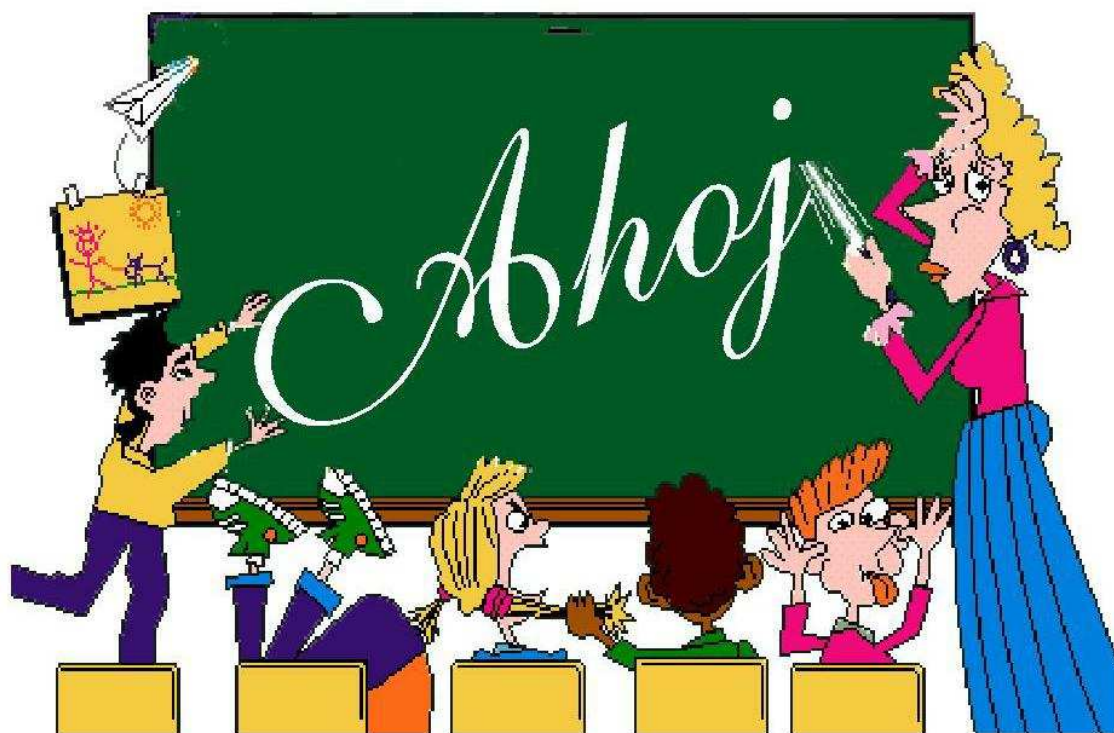


číslo: 5

rok: 2011

SPĚŠLÍK

ČASOPIS PRO 1. STUPEŇ ZŠ BLATENSKÁ



**Toto číslo je věnováno
událostem, jež s sebou
přináší nástup jara.**

Vášnivý sportovec

Dramatický kroužek

Můj tatínek je vášnivý sportovec. Můj tatínek je také živým důkazem známého rčení: „ Sportem k trvalé invaliditě.“ Za mlada běhával za Spartu dvoustovku. Tvrdě trénoval, a protože tenkrát ještě nemyslel na žádné uvolňovací cviky a rehabilitaci, zničil si obě achilovky. Tatínek přesto na sport nezanevřel. Denně běhá a posiluje, v zimě lyžuje, v létě plave a jezdí na kole. Zatímco ostatní hlavy rodin vyrážejí v sobotu do své oblíbené hospůdky na jedno, náš taťka vyjíždí se svými kamarády na kolech na smrtelné 150km a delší trasy za krásami Šumavy. Domů se vrací zcela vyčerpán a dehydrován. Celý večer pak běduje a naříká, že ho všechno bolí, a my ho musíme ošetřovat a litovat.

Netěším se na zimní víkendy! To tatínek zavelí k hromadnému rodinnému odjezdu na hory. Všechno, co má nohy a ruce, se chopí běžek. Ostatní rodiny klidně podupávají ve stopě, my se řítíme krajinou a všechny necháváme daleko za námi. Do ticha přírody zaznívá jen tatínkovo kusé: „ Prodluž skluz, natahuj ruce, zrychli!“ Pak konečně následuje zastávka na krátké občerstvení, na letmou prohlídku krajiny a za chvíli už uháníme dál, aby nás ostatní náhodou nedostihli. Jak já miluji sjezdovky, kde bez námahy sjedete z kopce a lanovka vás vytáhne opět nahoru. Jenže to zas nepoznáte tolik malebných šumavských zákoutí!

Můj tatínek má rád všechny druhy sportu, kromě šachů. Ranní hygienu zahajuje padesáti kliky, padesáti sklapovačkami a dvaceti dřepy. Je také autorem hesla: „ Když se chlap po čtyřicítce probudí a nic ho nebolí, je mrtvý.“ Můj tatínek tady bude nejméně do sta let.

**Se zimou se rozloučíme
a sbohem jí rádi dáme.**

**Na jaro se připravíme,
zimní věci uložíme.**

**Za zimou dveře zavřeme
a jaro si sem pozveme.**

**Krásné dny všem přejeme,
pohodové chvílky si užijme.**

Nastává jaro a všichni se na toto roční období velmi těšíme. Dny se začnou prodlužovat, sluníčko začne pomalu ukazovat svou sílu a my už nebudeme jenom sedět u televize a počítače, ale krásné chvílky strávíme v přírodě. Již se nemůžeme dočkat, jak si teplé dny zpestříme rozděláním ohníčku, na němž si opečeme vuřty. Milujeme tu jejich nádhernou vůni. Musíme si však dát pozor, aby se něco nestalo.

Oheň - náš pomocník, ale i nepřítel

Dramatický kroužek

Už v pravěké době poznali lidé chuť pečeného masa. Přitom k ohni přišli náhodou. Jednoho dne do stromu uhodil blesk, pod nímž byla zvířata. Ta bohužel zahynula, ale lidé ochutnali opečené maso. Zjistili, že je výborné. Oheň jim však nevydržel a oni byli nuceni přijít na další způsoby, jak ho rozdělát a udržet si ho. Připravovali si na něm jídlo, poskytoval jim teplo, světlo a ochranu před divokou zvěří.

V současné době už nemusíme křesat kameny, čekat, až bude bouřka a blesk uhodí do stromu. Máme zapalovače, sirky a různé zařízení k jeho založení. Nyní se otevřený oheň využívá v hutích, na tavbu skla, na výrobu tepla v centrálních kotelnách nebo také ve spalovnách... Oheň sloužící v domácnosti byl vytlačen elektřinou, plynem...

I v této době se však může stát oheň zákeřným nepřítelem. Nějaké velké katastrofy vznikají lidskou nepozorností, jiné díky přírodním vlivům. Jakýkoliv požár se může rozšířit velmi daleko a nadělat rozsáhlé škody. Často se v televizi, v tisku dozvídáme zprávy o nehodách, jaké zavinil oheň. Člověk jako jediný živý tvor dokáže ovládnout nějaké z jeho vlastností. Zcela ho dovede pokořit pouze jediný živý tvor – voda. Také v tomto případě je důležité mít na paměti staré rčení : „ Dobrý pomocník, ale zlý pán.“

Mnoho krásných zážitků u táborového ohně Vám přeji děti z dramatického kroužku.

Březen

Kristýna Kordíková

To je měsíc nejkrásnější,
mláďata se rodí přeci.
Bude zase veselo,
v tom lese co přšelo.

A tak se teď všichni těšte
na procházky v hezkém lese.
Již zítra brzy vyrazíme,
za zvířátky se podíváme.

Slunce

Kristýna Kordíková

Slunce volá na sněženku,
podívej se, jak je venku.
Slunce volá do oken,
děti, prosím, pojd'te ven.

Všichni rychle vyběhneme,
na slunce se usmějeme.
Pak mu ještě zamáváme,
protože ho rádi máme.

Křečci

Žaneta Nejedlá, Kateřina Rašková

Křečci jsou velcí pohodáři,
prospí skoro celý den,
jen málokdy se podaří,
že vylezou ven.
Ale v noci ožívají,
na mou duši je to tak,
v noci o spaní zájem není,
chtějí si prostě jenom hrát.
Každý křeček ve své kleci
má na hraní spoustu věcí,
míčky, kolotoč a prolézačky
jsou pro ně nejlepší hračky.

Rádi mlsají, to je fakt,
téměř všechno sní,
zase musí do domečku
zásoby své uložit.
Není s nimi žádná práce,
to vám říkám bez legrace.
Kdo si aspoň jednoho koupí,
ten vůbec neprohloupí.

Pro naši planetu Zemi

Dramatický kroužek

Všichni víme, vědí to dokonce i děti, že bychom měli věnovat zvýšenou pozornost a péči naší planetě. Jsme si vědomi, že bychom ji měli hýčkat, ale ustavičně jí ubližujeme. Úmyslně píšeme v množném čísle. Míra provinění je odlišná, všichni jsme však vinni. Jen zkuste chvíli zpytovat své svědomí.

Jak můžeme prospět Zemi jako jednotlivci? Měli bychom omezit škodlivé prostředky na praní a mytí. Zkusme se dopravit do školy, do zaměstnání, na chalupy jinak než autem. Můžeme trávit soboty a neděle pěšími výlety. Dalším problémem je třídění odpadu. Někteří lidé to stále považují za zbytečné. Přitom nás to časově neomezuje, nepřidělává nám to práci... Pouze je to o pohodlnosti některých jedinců. Asi nechtějí vyjet ze zajetých kolejí...

Místo, které mám rád

4. a

Místo, které mám rád, se nachází v hlubokých lesích. Nazývají se Brdy. Cesta vede přes hustý a temný les, až se zdá, že nemá konce. Zdání však klame, kdo vydrží, vyjde ze strašidelna přímo do ráje.

Je tam menší palouček obklopen statnými stromy, které se prodírají stále více ke slunci. Na paloučku kvete mnoho vzácných bylin, rostlin a keřů. Uprostřed je průzračný potůček, v němž se prohánějí malé rybičky jako o závod. Rostou zde vzácné řasy a sluneční paprsky se odrážejí od obroušených kamínků. Vpravo od potůčku je menší dřevěný krmelec, kde se lesní zvířátka scházejí k odpolední svačince. Když si sedneme do stínů stromů a rozhlédneme se, spatříme pravou krásu přírody, k tomu se ještě zaposloucháme do nádherného zpěvu ptactva a šepotání stromů.

Na toto místo se vracím rád, protože je zde klid, nikdo vás neruší a vy můžete obdivovat matku přírodu.

Já se tam vrátím

5. a

Nejkrásnějším místem na světě je osamocená a tichá louka u lesíka, kam velmi ráda chodívám. V každém ročním období je jiná. Pokaždé něco zajímavého vypráví.

Moje místočko je nejhezčí na jaře. První květiny rozkvétají, první ptáčci obdivují barevnost a vůni kyticek. Včeličky se už probouzejí a pilně přelétávají z kvítku na kvítek. Poslouchám stromy, jak radostně šumí při prvním slunečním paprsku.

V létě sedávám ve stínu stromů a pozoruji lesní hemžení. Často si na tomto kouzelném místě čtu romány o koních. Jen pár kamarádek zná mou tajnou skrýš ve vysoké trávě, kam vodím svého psíka Beníka. Společně posloucháme ptačí štěbetání a zpěv stromů v letním vánku.

Podzimní malíř barví listí stromů a moje louka obléká nový kabátek. Vše je smutné a tiché, jen vítr pomalu svléká stromy z jejich pestrého šatu. Sbíráám je do herbáře a vzpomínám na letní počasí. Podzim nemám vůbec ráda.

Krajinu pokrývá sněhová peřina. Je zimní čas, čas vánoční pohody a dárků. Ben pobíhá v závějích, od tlapek mu létají střípky sněhu a stopy vytvářejí různé obrazce. Vzduch svěže voní a mráz štípe do tváře. Padají sněhové vločky.

V mých představách opět začíná jaro a mně se vybavuje jeho příjemná vůně. Nechávám se unášet krásnou představou a odpoutávám se od reality všedního dne. Jen tady zapomínám na problémy okolního světa, vnímám krásno, klid, hlasy přírody a povídám si s ozvěnou. Je zde prostě krásně.

Stresové situace na cestách

4.a

Kdo by se netěšil na jarní prázdniny strávené na horách. Naše rodina se nemohla dočkat, ale cestovní horečka nás neminula. Jeli jsme strávit dovolenou do Krkonoš.

Všichni jsme si sami před odjezdem zabalili věci, abychom na něco nezapomněli. Když už jsme konečně všechno měli hotové, věci naskládané v autě, doma vše zkontrolované, mohli jsme vyrazit.

Cesta do Mladé Boleslavi probíhala v pořádku. Až tam si mamka uvědomila, že nemá u sebe kabelku. Vystoupila z auta a šla se podívat do kufru. Přendala všechny věci, prohledala zavazadla, ale ztracenou kabelku nenašla. To znamenalo, že u sebe neměla ani doklady. Nepamatovala si, jestli ji nesla do auta, nebo ji nechala doma. Po dlouhé době přemýšlení jsme se smířili s tím, že jsme ji ztratili.

Dojeli jsme na parkoviště vzdálené tři kilometry od chaty, v níž jsme měli být ubytováni. Zde jsme zjistili, že se k chatce nedostaneme. Cesta byla autem nesjízdná. Museli jsme se kousek vrátit a poprosit hajného, zda by nám neodvezl věci rolbou. Ta byla rozbitá, tak jsme museli dotáhnout věci na sáňkách k chatě. Tuto cestu jsme absolvovali ještě jednou, neboť vše jsme nepobrali.

I když začátek dovolené provázely určité nepříjemnosti, zalyžovali jsme si perfektně a zbytek času jsme si příjemně užili. V polovině týdne se počasí zhoršilo, ale to nám náladu nezkazilo.

Po návratu domů jsme kabelku našli. Spokojeně stála na botníku.

Hory

4.a

Hory ty jsou krásné,
když je nebe jasné.
Sluníčko se usmívá,
naše svaly zahřívá.

S úsměvem vždy lyžujeme,
všechny styly předvedeme.
Slalom potom postavíme,
rádi pak medaili oslavíme.

Veselé Velikonoce

Dramatický kroužek

Velikonoce jsou nejvýznamnější křesťanský svátek, který je oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Podle křesťanské víry vstal z mrtvých třetí den po ukřižování. Slavení tohoto svátku připadá vždy na neděli po prvním jarním úplňku, tedy na březen či duben. Slovanský název svátku, Velikonoce, se vztahuje na „velkou noc“, v níž byl Kristus vzkříšen.

Lidové zvyky spojené s Velikonocemi se pochopitelně místně liší. U nás je dávnou tradicí pomlázka a hodování. V pondělí ráno se muži a chlapci vydají po domácnostech svých přátel a kamarádů, šlehají jejich ženy a dívky ručně vyrobenou pomlázkou z vrbového proutí. Je zdobena barevnými stužkami. Při hodování říkají různé koledy. Nejznámější je tato říkanka:

„Hody, hody doprovody, dejte vejce malovaný, nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý, slepička vám snese jiný...“

Vyšlupaná žena dává muži barevná vajíčka. Dívky mají být vyšlehány, aby zůstaly po celý rok zdravé a plodné. Někde ženy a dívky oplácejí pomlázku odpoledne, kdy vylévají na muže i chlapce kbelíky studené vody.

Mezi velikonoční symboly patří :

1. **Beránek** – v křesťanství je jedním ze symbolů Ježíše Krista, protože on je beránek, obětovaný za spásu lidstva.
2. **Kříž** – ukřižování. Tento trest patřil k nejvíce krutým a ponižujícím.
3. **Oheň** – symbol vítězství Ježíše Krista nad temnotou a smrtí.
4. **Svíce** – chápána jako znamení života.
5. **Vajíčko** – symbol nového života. V křesťanství se vejce vykládá jako symbol zavřeného hrobu, z něhož vstal Kristus, symbol nesmrtelnosti.

Svatý týden začíná Květnou nedělí a končí Velikonocemi (VZKRÍŠENÍM). Jednotlivé dny mají svá jména : ŠKAREDÁ STŘEDA – souvisí s vymetáním komínů. Lidé by se neměli mračit, aby se nemračili všechny středy v roce.

ZELENÝ ČTVRTEK – dle zelené barvy.

V tento den by se měla jíst zelená strava : špenát, zelí..., aby byl člověk po celý rok zdrav. Utichají zvony a jejich zvuk je nahrazen řehtačkami.

VELKÝ PÁTEK – den Kristova ukřižování.

V tento den by se měly otvírat hory, aby odhalily své poklady. Neměli bychom si nic půjčovat, neboť by půjčená věc mohla být očarovaná. Nemělo by se hýbat se zemí a prát prádlo, protože by bylo namáčené do Kristovy krve.

Velikonoce

Kristýna Harmáčková

Každý rok se těším na volné dny spojené s Velikonocemi. Ani letos tomu nebylo jinak.

Před Velikonocemi jsem barvila vajíčka, zdobila s maminkou pokoje a pletla pomlázku. Maminka upekla velikonočního beránka. V pondělí jsem už jen čekala, až přijdou koledníci. Prvního z nich jsem zaspala. Byl to můj spolužák Vojta Jelínek. Pro chlapce jsem měla připravené kraslice a nějaké sladkosti. Samozřejmě mě museli vyšlupat, abych byla po celý rok zdravá a aby si něco odnesli.

Také k nám přišla babička s dědou. Maminka jim uvařila kávu a nabídla upečeného beránka. Potom jsme si povídali o velikonočních tradicích. Pozorně jsem poslouchala. Po odpoledním odpočinku jsme vyrazili na pouť. Svezla jsem se na kolotoči a koupila jsem si zmrzlinu.

Prázdniny jsem si užila.

Velikonoční čas

Vojtěch Jelínek

Ahoj, jmenuji se Vojtěch Jelínek a mám rád Velikonoce. Chcete vědět, jak je trávím? Stejně vám o tom napíši.

Chodíme hrkat ve Velkých Hydčicích . Vyrážíme už kolem šesté hodiny. Každý z nás má svou hrkačku. Za snahu dostáváme různé sladkosti, ale i peníze, z nichž máme velkou radost. Tuto zaslouženou odměnu si spravedlivě rozdělíme u kapličky a rozejdeme se domů.

V pondělí chodím na koledování. Většinou jdu sám, protože se nikomu nechce. Vyšlehám známé dívky, od kterých pak dostanu malovaná vajíčka, čokoládu, peníze a jiné dobroty.

Dívky se šlupou, aby byly zdravé a pružné jako proutky. Proto si tento zvyk nemohu nechat ujít.

Doufám, že i Vy jste si pořádně tuto tradici užili.

Pálení čarodějnic

Dramatický kroužek

Pálení čarodějnic se odehrává v noci z 30. dubna na 1. května. Jde o velmi starý a dodnes živý lidový zvyk. Večer se lidé setkávají u zapálených ohňů a slaví příchod jara. Také se staví májka.

Tato noc byla považována za magickou. Věřilo se, že tuto noc se čarodějnice slétají na čarodějnický sabat. Lidé doufali, že se otevrou jeskyně s ukrytými poklady. Hlavním úkolem byla oslava plodnosti.

Před čarodějnicemi se zapalovaly ohně. Pálila se košťata a vyhazovala se do výšky. Popel z těchto ohňů měl mít zvláštní moc pro lepší úrodu.

Podobný svátek se slaví i jinde v Evropě.

Příchod jara

Žaneta Nejedly, Kateřina Rašková

Každým rokem se májka staví,
příchod jara se tím řádně slaví.
Zdobí se pentlemi vysoká břízka,
u ohně si veselá parta zvesela píská.

Také se schází čarodějnice,
to je dávná známá tradice.
Tato noc je magická
a také velmi romantická.

Májka

Petr Chudý, Vojtěch Jelínek

Stavěla se májka,
spálila se Májka.
Tuze ji to bolelo,
spálila si koleno.

Stavění májky

Petr Chudý, Vojtěch Jelínek

Staví, staví májku,
už tam dávají vlajku.
Mají spoustu párků,
už nám berou májku.
Už to vrčí,
už to frčí,
už nám májku odváží.
A já křičím honem za ní,
nechte toho lelkování.
Už ji zase zpátky máme,
přece ji hned nedáme.
Všichni velmi rádi jsme,
už se od ní nehneme.
Noc si krásně užijeme,
příjemně se pobavíme.

Pro naše deváté třídy

Dramatický kroužek

Své přihlášky teď vyplnili,
obálky snad včas rozeslali.
S napětím jen vyčkávají,
velké šance si dávají.

Vybrané školy je lákají,
něco nového tam poznají.
Někteří z žáků zklamaní možná budou,
jistě však dostanou šanci druhou.

Někdo se těší ze školy moc,
jiný by zde strávil ještě jeden rok.
Nikdo z nás však nemá kouzelnou moc,
aby na chvíli zastavil ten poslední krok.

Proto všem držíme hodně pěstí,
ať je jejich cesta protkána nitkami štěstí.

Čím bychom chtěli být?

Dramatický kroužek

V dětství jsme téměř všichni tvrdili, že budeme stále doma s maminkou. V duchu jsme si kladli otázky: „Proč nedělá učitelku v mateřské školce? Proč tam není s námi?“ Ale jisté představy o svém budoucím životě jsme měli. Někdo toužil stát se lékařem, jiný prezidentem, další zpěvákem a hercem... Jakmile jsme začali pronikat do kouzla učení, naše vysněné plány se po několika letech pomalu, ale jistě rozplývaly...

Ve čtvrté, páté třídě si většina z nás uvědomí, že být lékařem, hercem je najednou těžší, než se nám tehdy zdálo. Teď už dokážeme pochopit, jak je pro někoho těžké rozhodnout se o další životní cestě. I my za pár let budeme přemýšlet, co bychom chtěli dělat dál, abychom za chvíli nelitovali.

A budeme se držet známého citátu: „Kolik řečí umíš, tolikrát jsi člověkem.“

KRÁSNÉ

PRÁZDNINY !!!

